

Ez a humoros levelezőlap két diákot ábrázol vizsga közben. Apám küldte az anyámnak, mielőtt összeházasodtak volna, 1914-ben. A lapon a következők olvashatók: „Bájos ismeretlen. Tanum a jó isten, nincs még szigorlatom, nincs őrző angyalom, de irigylem Poppert, ily képet már nem lát. S a szép Werner Gittát szerencsés ismerni. Körülbelül ilyen buta pasas lehetem én is, mikor nem jutott eszembe a felelet. Brr!!! Nem is szeretek visszagondolni. Sikerült szigorlatom öröme egy nagy hordót vertünk csapra, s most iszunk a maga egészségére. Éljen!!! Kezeit csokoljuk: Balog Károly, Hajdus ..., Popper Sándor.” Apám 1888. január tizenötödikén született Székudvaron, de 1890-ben Aradra költöztek. Elvégezte a jogot, jogi doktorátust szerzett, és egész életében ügyvédként dolgozott. Budapesten kezdte a tanulmányait -- az első két évet ott végezte, aztán Kolozsváron fejezte be, 1908--1909-ben. 1905-ben kezdte az egyetemet, ő volt a legfiatalabb, minthogy ötévesen adták iskolába -- ő akart az első lenni, aki doktorátust szerez. A záróvizsgát, ami a joghallgatók legnehezebb vizsgája volt, Magyarországon csak Budapesten és Marosvásárhelyen lehetett letenni. Apám [Maros]Vásárhelyen tette le. Apám nem volt nagyon vallásos. Aradon volt katona. Szeretett mindenünnen, ahol csak megfordult, különböző alakú köveket gyűjteni --

anyámnak hozott egyszer egy szív alakú követ. Édesanyám [Werner Margit] Simándon született, 1890. április tizenegyedikén. Ő is két éves volt, amikor a család felköltözött Aradra. Minthogy Aradon nem volt akkoriban felső leányiskola, Temesvárra küldték. Édesanyám háztartásbeli volt, és mint édesapám, ő sem volt nagyon vallásos. Hogy találkoztak a szüleim? Arad nem volt túl nagy város. Apám joghallgató volt, édesanyám meg Temesváron járt iskolába. Gondolom, hogy egyszer hazatérésük után találkozhattak. 1914 júniusában házasodtak össze.